

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ΠΕΡΙ ΚΟΓΧΥΛΙΩΝ.

Κατὰ παράδοξον ἀντίθεσιν, τὰ τοσοῦτον περιχαρῆ τὴν μορφήν καὶ τοσοῦτον θαυμασιῶς περιβεβλημένῃ λαμπροῖς χρώμασι καὶ ἠνωμένο μετὰ τὰ στυλιπνὰ ἀπαυγάσματα τοῦ μαργάρου κογχύλια, χρησιμύουσι ὡς κατοικία τοῖς πυκτώδεσι ζώοις, τὰ ὅποια εἶναι τόσον δυσειδῆ ὅσον τὰ κογχύλια εἶνε ὄφρα· οἱ φυσιολόγοι τὰ ὠμόμασταν μαλάκια. Τὰ μαλάκια ταῦτα δὲν εὐρίσκονται τυχαίως διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἐκλέγουσι, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν κογχυλίων των, τὰς παραλίαις, ἀφ' ὧν δὲν ἀπομακρύνονται ποτέ. Τινὰ, ὅσον ἡ σπηλία καὶ ἡ τευθίς (καλαμάρι), ἐπιπλέουσι μεταξὺ τοῦ ὕδατος εἰς μακρὰν ἀπόστασιν τῆς παραλίας, ὠπιζόμενα μετὰ μακροῦς πλοκάμους ἐν εἰδει ῥάβδων· τινὰ δὲ, ὅσα αἱ κεφαλαῖαι καὶ οἱ δόνακες, ἔρπουσι βραδέως εἰς τὰ θρακώδη βάθη τῶν ὑφάλων· κεκρυμμένα ὑπὸ παχέα κογχύλια, καὶ προσκολληῶνται εὐχερῶς τοῖς λίθοις διὰ τῶν στεριῶν ποδῶν των. Τὰ ὀστρεῖδια, προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡσπερ τὰ φυτὰ, διαμένουσι δέσμια ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἐν ᾗ ἐγεννήθησαν, ἀνοίγοντα ἐνίοτε εἰς παχίαις πτυχῶν των ἵνα συλλάβωσι κατὰ τὴν διάβασιν των τὰ ἀόρατα μέρη τὰ ὑπὸ τῶν κυμάτων καθιστάμενα αὐ-

τοῖς ἐπικτῶ, ἐξ ὧν καὶ τρέφονται. Οἱ λεγόμενοι ἀργοναῦται, οἱ ναυτίλοι, ἀποντες ὄντες, εἰς ἐναντίας, ἐλεύθεροι καὶ πολυάριθμοι κάτοικοι τῆς βαθείας θαλάσσης, πλέουσι ταχέως, κεκρυμμένοι ἐν τοῖς διαφανέσιν αὐτῶν κοιλώμασιν, διακοτίσας ἢ τριακοτίσας λεύγας ἀπὸ τῆς παραλίας. Ἐξαιεῖται κογχύλια τῶν θερμῶν θαλάσσων, οἱ ναυτίλοι ἐπιδεικνύουσι κατὰ τὴν νημεῖαν τὰ ζωηρὰ χρώματά των καὶ τὸ κοῦρον αὐτῶν περικάλυμμα, φερόμενα ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς, μαλακῶς ἀποκρούμενα εἰς τὸν ἥλιον καὶ τείνοντα πρὸς τὸν ἄνεμον τὰς διαφανεῖς των πτέρυγας διὰ τῆς βοηθείας ἣν τοῖς παρέχει τὸ ἄπειρον τοῦ ὠκεανοῦ. Ὅσον διὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὰ μαλάκια εἶνε ὀλιγοδαίτα· κοιμῶνται ἐπὶ τῆς ἄμμου, βυθίζονται ἐντὸς τοῦ καλύμματός των, κρύπτονται ὑπὸ τὴ φύκη, διατρέχουσι τὰς ἀψίδας καὶ τοὺς χρωματισμένους κλώνους τῶν πολυποδίων, ἐμπιστεύονται εἰς τὴν τύχην φύκης κυμαίνουμένης, καὶ διὰ τὸ ἀπορύγωσι τοὺς ἐχθρούς των εἰσέρχονται εἰς τὰς κόγχας των ἢ ἐξακοντίζουσι, ὡσπερ αἱ σπηλῖαι, ὑγρὸν μελάγχρουν ἵνα θολώσωσι τὸ ὕδωρ. Ἴδου περίπου αἱ ἐνέργειαι των τὰ πλείιστα τῶν ζώων τούτων εἶναι σαρκοφάγα.

Περιωρισμένα εἰς τὸ ὀρυμνοῦντων των, δυσειδῆ τὴν ὄψιν, τὰ μαλάκια ἤθειλον διαμένει πιθανῶς· ἔσται ἀόρατα, ἐὰν τὰ κογχύλιά των, τὸ πλείστον, περιβεβλημένα μετὰ ποικίλους καὶ ἀμιμήτους χρωματισμούς, δὲν παρέσυρον τὴν περιέργειαν τινῶν φιλομούσων, ὀκτινῶς συχάκεις διήλθον τὴν ζωνὴν των συναζόντες πολυάριθμους διηροφάς, δι' ὧν σχηματίζουσι πολυτίμους συλλογὰς. Πρὸς γενικὴν ἰδέαν τῶν προ-